

RESSÒ DE LA PARAULA

Renaixement

«**D**éu ens va donar els records perquè tinguéssim roses al desembre.»

Aquestes belles paraules van ser escrites per J. M. Barrie, el famós escriptor irlandès, creador de la figura de Peter Pan. És sabut que aquest escriptor, a la vista de la seva biografia, dels seus problemes i sofriments, esdevingué talment un personatge. El seu físic i, sobretot, la manca d'afecte en la relació amb la seva mare, que mai no va superar la mort del fill gran i va acabar trastornada, feren que patís tota la seva vida una obsessió malaltissa per tornar a la infància i no sortir-ne. Així, els seus records es veien sempre carregats de nostàlgia i malenconia.

Al desembre, quan la foscor va guanyant terreny a la llum i comença el fred, recordar que existeixen les roses de primavera potser ajudarà a sostenir l'ànim de viure.

Els cristians amb l'arribada de desembre celebrem l'Advent, tot esperant el Nadal. Com J. M. Barrie, exercitem la memòria, però d'una forma ben diferent. Ell sabia que les roses en realitat no existeixen, no n'hi ha, al desembre: només són un record, raó per la qual sempre vivia aquest

fons de tristesa i malenconia. Nosaltres evoquem expectacions i esdeveniments del passat, però els celebrem presents i reals, viscuts avui, en la nostra història. Això és el que significa la paraula «fer memorial» en el llenguatge teològic i a la litúrgia. Així, quan celebrem l'Any Litúrgic, que comença precisament amb l'Advent, no recordem els esdeveniments de la nostra salvació com a història del passat, sinó que els revivim en el present.

Què recordem, revivim i actualitzem en l'Advent? Una mena de tornada al si matern.

Ens hem d'imaginar l'Església com una mare que ha concebut en el seu si i viu l'expectació de donar a llum.

(Aprofitem per advertir que, el fet de conèixer el procés fisiològic pel qual es concep i s'engendra una nova vida en el si matern, no ens ha de privar, ans al contrari, de contemplar-lo meravellats. Aquest procés de cap manera es pot reduir a un fenomen mecànic: conté un gran misteri, que solament una dona sensible, conscient i profunda pot experimentar. És un misteri de goig, d'expectació, d'amor, de força interior, de capacitat de sacrifici, de confiança...)

És en aquest sentit com parlem que l'Advent és una tornada al si ma-

tern de l'Església mare. L'Església —i nosaltres en ella— viu durant aquest temps en expectació apassionant. Recorda com el Poble d'Israel o la ciutat de Jerusalem, enmig de sofriments i infidelitats, reviu l'amor inesgotable que Déu li té i escolta la promesa d'un Salvador, que naixerà de les seves entranyes. L'Església torna a viure l'amor constantment renovat del seu espòs, que no deixa de fecundar el seu si, perquè, una vegada i una altra, es vagi conformant Crist en nosaltres.

L'Església —i nosaltres en ella— es planteja les preguntes d'una mare embarassada:

—Serà possible que Crist torni a néixer en el meu si? Què m'espera, tot anirà bé?

—Com serà aquell que naixerà, quin rostre de Crist acabarà conformant la vida del meu fill?

—Seré capaç d'afrontar renúncies i molèsties?

Són preguntes d'Advent, que solament tindran resposta quan celebrem el Nadal. Mentrestant, recordant el que ja s'esdevingué en la història, continuem esperant confiats.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

PACIFICAR L'ÀNIMA I EL MÓN

Vetllar per les generacions futures (I)

Hi ha una nova línia de pensament en filosofia pràctica que es coneix amb el nom d'*ètica de les generacions futures*. La tesi bàsica d'aquest plantejament ètic que tant interès ha despertat arreu és el següent: cal anticipar les conseqüències que tindran les nostres decisions personals i col·lectives amb vista a les generacions futures.

Hem pres consciència de què les nostres accions u omissions no sola-

ment tenen conseqüències en el present, sinó també en un futur llunyà. Ras i curt, som responsables de la qualitat de vida de les generacions futures. En el futur, els homes i les dones del present haurem deixat ja aquest món, però la nostra petjada pot ser decisiva per als qui vindran.

La qüestió no és del tot nova, però la constatació dels mals irreversibles que es poden perpetrar com a fruit de les decisions, ha fet prendre cons-

ciència de la cura que cal tenir a l'hora de deliberar i de prendre les opcions adequades. A més a més, la consciència de formar part d'un món global i el nou sentit de pertinença que està naixent, no solament ha fet trencar les barreres geogràfiques, sinó també les temporals. L'ètica del segle XXI cal que sigui global, en sentit geogràfic, però també oberta al futur, ja que el poder que l'ésser humà ha adquirit en els darrers decennis l'in-

vesteix d'una major responsabilitat. Les decisions que prenem tenen efectes en tot el planeta, però, a més a més, aquests efectes, directa o indirectament, abans o després, tenen conseqüències per als homes i les dones de futur. És la idea de la interdependència i de la contingència del tots els éssers, idea que està plenament present en la noció bíblica de creació.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

ECO DE LA PALABRA

Renacimiento

«Dios nos dio los recuerdos para que tuviéramos rosas en diciembre.»

Estas bellas palabras fueron escritas por J. M. Barrie, el famoso escritor irlandés, creador de la figura de Peter Pan. Es sabido que este escritor, a la vista de su biografía, de sus problemas y sufrimientos, se convirtió talmente en un personaje. Su físico y, sobre todo, la falta de afecto en la relación con su madre, que nunca superó la muerte del hijo mayor y terminó trastornada, hicieron que sufriera toda su vida una obsesión enfermiza por volver a la infancia y no salir de ella. Así, sus recuerdos se veían siempre cargados de nostalgia y melancolía.

En diciembre, cuando la oscuridad va ganando terreno a la luz y empieza el frío, recordar que existen las rosas de primavera tal vez ayudará a sostener el ánimo de vivir.

Los cristianos con la llegada de diciembre celebramos el Adviento, en espera de la Navidad. Como J. M. Barrie, ejercitamos la memoria, pero de una forma muy diferente. Él sabía que las rosas en realidad no existen, no las hay en diciembre: sólo son un recuerdo, por lo que siempre vivía este fondo de tristeza y melancolía. Nosotros evocamos expectativas y eventos del pasado, pero los celebramos presentes y reales, vividos hoy, en nuestra historia. Esto es lo que significa la palabra «hacer memorial» en el lenguaje teológico y en la liturgia. Así, cuando celebramos el Año Litúrgico, que comienza precisamente con el Adviento, no recordamos los eventos de nuestra salvación como historia del pasado, sino que los revivimos en el presente.

¿Qué recordamos, revivimos y actualizamos en el Adviento? Una especie de vuelta al seno materno.

Hay que imaginar la Iglesia como una madre que ha concebido en su seno y vive la expectativa de dar a luz.

(Aprovechamos para advertir que, el hecho de conocer el proceso fisiológico por el que se concibe y engendra una nueva vida en el seno materno, no nos debe privar, al contrario, de contemplarlo maravillados. Este proceso de ninguna manera se puede reducir a un fenómeno mecánico: contiene un gran misterio, que solamente una mujer sensible, consciente y profunda puede experimentar. Es un misterio de gozo, de expectación, de amor, de fuerza interior, de capacidad de sacrificio, de confianza...)

Es en este sentido como hablamos de que el Adviento es un retorno al seno materno de la Iglesia madre. La Iglesia —y nosotros en ella— vive durante este tiempo en expectación apasionante. Recuerda como el Pueblo de Israel o la ciudad de Jerusalén, en medio de sufrimientos e infidelidades, revive el amor inagotable que Dios le tiene y escucha la promesa de un Salvador, que nacerá de sus entrañas. La Iglesia vuelve a vivir el amor constantemente renovado de su esposo, que no deja de fecundar su seno, para que, una y otra vez, se vaya conformando Cristo en nosotros.

La Iglesia —y nosotros en ella— se plantea las preguntas de una madre embarazada:

—¿Será posible que Cristo vuelva a nacer en mi seno? ¿Qué me espera, todo irá bien?

—¿Cómo será aquel que nacerá, qué rostro de Cristo acabará conformando la vida de mi hijo?

—¿Seré capaz de afrontar renuncias y molestias?

Son preguntas de Adviento, que sólo tendrán respuesta cuando celebramos la Navidad. Mientras tanto, recordando lo que ya ocurrió en la historia, seguimos esperando confiados.

† Agustín Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

Reunió dels consells parroquials

d'economia. El dia 4 de novembre va tenir lloc la trobada anual dels preveres i consells parroquials d'economia, amb motiu de la Jornada de Germanor d'enguany, presidida pel bisbe Agustí, amb presència de la majoria de parròquies de la diòcesi. Es va informar de l'estat de comptes econòmics del Bisbat, referent a l'exercici 2014, així com de la col·lecta de Germanor dels darrers anys i del flux de les col·lectes de les parròquies, i altres informacions i novetats referides als aspectes fiscals de la gestió de les mateixes. Va ser una trobada reeixida, on tothom va poder expressar la seva opinió. L'Administració Econòmica del Bisbat vol continuar el proper 2016 amb les reunions amb els diferents consells d'economia de les parròquies, per Arxiprestats.

La litúrgia com a espai de misericòrdia.

Dissabte 14 de novembre al matí va tenir lloc a la Casa de l'Església la VI Trobada dels animadors de la litúrgia, en la qual van participar 160 persones, sobretot laics i laiques, provinents de 34 parròquies dels 9 arxiprestats de la diòcesi, que habitualment desenvolupen algun servei en les celebracions de les comunitats. El tema central de la trobada, amb motiu de l'Any Sant de

la Misericòrdia, va ser desenvolupat per la religiosa Núria Caum i Aregall. La conferència va incloure una explicació del Jubileu de la Misericòrdia, el tema de la misericòrdia com a síntesi de la fe cristiana i rostre de la Trinitat i la celebració de la misericòrdia en la litúrgia. La trobada també va incloure un diàleg obert amb la ponent, l'assaig de l'himne oficial de l'Any Jubilar, i diverses informacions sobre els materials i subsidis al respecte. El bisbe Agustí, amb les seves paraules de beninguda, va agrair el treball i va subratllar la importància del que els laics desenvolupen en la preparació i animació de la missa i les altres celebracions litúrgiques de les parròquies.

Reunió d'esposes de diaques amb el bisbe Agustí.

Va tenir lloc divendres 13 de novembre, al vespre, a la Casa de l'Església i va esdevenir un espai de diàleg i de comunió ben profitós, en continuïtat amb la primera trobada que es va celebrar l'any passat. Les aportacions de les esposes presents posaven de manifest la seva implicació —amb serveis i intensitats diferents— en el ministeri diaconal encomanat als seus marits i també l'aportació que fan a l'harmonització de la vida familiar, activitat laboral i ministeri dels diaques. El bisbe Agustí, entre altres aspectes, va posar l'accent en l'aportació que les esposes dels diaques, juntament amb ells, poden donar en la pastoral

familiar, per exemple, en l'acolliment dels promesos, ja que aporten credibilitat a partir de la seva pròpia experiència de vida. Per acabar la trobada, es van recordar els diversos actes programats, en especial la XXX Trobada nacional del diaconat permanent, del 5 al 8 de desembre a València, les trobades de proximitat per vicaries, la formació permanent, el desenvolupament de l'Any de la Misericòrdia i el Jubileu dels diaques a Roma, el mes de maig 2016.

«L'Església del diàleg i del servei.»

Aquest és el títol del Simposi internacional sobre el Concili Vaticà II que els dies 2 i 3 de desembre organitza la Facultat de Teologia de Catalunya i l'Arquebisbat de Barcelona al Seminari Conciliar de Barcelona. Després de la inauguració del simposi, el bisbe Agustí realitzarà una conferència amb el títol «La Paraula s'ha fet diàleg».

2a Jornada oberta «Tocs i campanes».

19 de desembre, de les 10.30 a les 18 h, a Cubelles. L'Associació d'Amics de les campanes i campanars del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat, organitzadora de l'acte, ha triat la ciutat de Cubelles per coincidir amb la cloenda del 250è aniversari del campanar de l'església parroquial de Santa Maria.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

CATEQUESIS SOBRE LA FAMÍLIA

Matrimoni (I)

Ens recorda el llibre del Gènesi, quan Déu acaba l'obra de la creació i fa la seva obra mestra, que són l'home i la dona. I aquí Jesús comença realment els miracles amb aquesta obra mestra, en un matrimoni, en una festa de noces: un home i una dona. Així Jesús ens ensenya que l'obra mestra de la societat és la família: l'home i la dona que s'estimen! Aquesta és l'obra mestra!

És un fet que les persones que es casen són cada vegada menys; això és un fet: els joves no es volen casar. Crec que hem de pensar molt seriosament en el motiu

pel qual tants joves «no tenen ganes» de casar-se. És aquesta cultura de la provisionalitat... tot és provisional, sembla que no hi hagi res definitiu.

La família és al cim de tots els índexs de satisfacció entre els joves; però, per por d'equivocar-se, molts no volen ni pensar-hi; malgrat ser cristians, no pensen en el matrimoni sacramental, signe únic i irreplicable de l'aliança, que es converteix en testimoni de la fe.

El testimoni més convincent de la benedicció del matrimoni cristià és la vida bona dels esposos cristians i de la família. No hi ha

una manera millor per a expressar la bellesa del sagrament!

El matrimoni consagrat per Déu preserva la unió entre l'home i la dona que Déu ha beneït des de la creació del món; i és una font de pau i de bé per a tota la família i per a la vida matrimonial.

Els cristians, quan es casen «en el Senyor», es transformen en un signe eficaç de l'amor de Déu. Els cristians no es casen només per a ells mateixos: es casen en el Senyor per al bé de tota la comunitat, de tota la societat.

(Dimecres, 15 d'abril de 2015.)

Mans Unides a la nostra diòcesi

A instàncies del nostre bisbe, Mons. Agustí Cortés, el passat 28 de desembre de 2014 es va constituir la nova Delegació Diocesana de Mans Unides del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat. Així doncs, aviat farà un any des que vàrem començar a fer camí i el proper dissabte, **5 de desembre**, tindrà lloc la primera **Assemblea Diocesana, a les 10 h, a la Casa de l'Església** de Sant Feliu de Llobregat.

Mans Unides, amb la seva estructura diocesana, li permet estar present en 70+1 delegacions (l'última, la de Sant Feliu de Llobregat) a tot l'Estat. La seva missió és donar a conèixer els problemes de la fam al món i sensibilitzar les persones per aconseguir la recaptació de donatius per a finançar els projectes que de-

manen els nostres «socs locals» o contrapart.

Els projectes de desenvolupament són importants a partir que la contrapart se'l sent seu i treballa per la seva continuïtat i millorament. Mans Unides estudia en profunditat els projectes a partir del coneixement del soci local i fixant-se que siguin transversals, per a tot tipus de societat (nens/nenes, dones, joves, ancians...). En cada un dels projectes s'ha de donar valor a la promoció de la dona: presència, implicació, responsabilitat... i no ser només «per a la dona».

Amatents als conceptes clars declarats pel papa Francesc a l'encíclica *Laudato si'* sobre el problema del canvi climàtic i la malversació dels recursos naturals, també contra l'a-

caparament d'aquests per uns pocs, Mans Unides fa una aposta pel futur dels pobles des de la seva independència alimentària posant en valor tots els projectes que contemplin aquest problema global.

La propera campanya núm. 57 que porta per lema: «Planta cara a la fam: SEMBRA», forma part de l'objectiu del trienni 2016-2018 que treballarà per a reduir la fam al món posant l'accent en la qüestió de la seguretat alimentària així com en la protecció dels mercats locals, tot inspirant-se en la Cimera Mundial per a l'Alimentació de la FAO celebrada a Roma el 1996 sota el concepte de sobirania alimentària.

En aquest sentit, el projecte per a la campanya 2016, del qual s'informarà properament a totes les parròquies de la diòcesi, es localitza a l'estat de Karnataka, en 10 pobles del districte de Chikmagalur (costa oest de la Índia). Els beneficiaris són petits treballadors de plantacions de cafè i les seves famílies les quals no tenen atenció sanitària ni llum, ni aigua potable. Demanen una clínica mòbil per poder atendre les necessitats

bàsiques: parts, vacunacions, vigilància sanitària, importància de la nutrició... L'alcoholisme és un altre dels problemes, producte de la falta de treball i l'analfabetisme i té efectes per al mateix individu i per a la seva família i entorn, ja que és l'origen de conflictes, violència i suïcidis. També proposen formar el Comitè de Desenvolupament de Barris per tal de vigilar els estaments locals i la seva transparència.

Mans Unides

santfeliu@mansunides.org
www.mansunides.org

AGENDA

► **2n diumenge d'Advent.** El proper diumenge, 6 de desembre a les 19 h, el bisbe Agustí presidirà l'eucaristia a la Catedral de Sant Llorenç.

► **Trobada amb els Equips de Pastoral de les escoles cristianes.** Dilluns 30 de novembre, a les 15 h, a la Casa de l'Església. Per compartir iniciatives pastorals i informacions que ens són d'interès, amb l'impuls de l'itinerari Educatiu diocesà. Confirmeu assistència a santfeliujove@bisbatsantfeliu.cat

► **Recés d'Advent dels GOA.** Dissabte 5 de desembre, a les 17 h, a la Llar Verge de Gràcia (c/ Carolines 16, Barcelona). Obert a tothom, amb el tema «Preparant espiritualment el Nadal» i la direcció de Mn. Josep Serra.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

30. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Rm 10,9-18 / Sl 18 / Mt 4,18-22]. Sant Andreu, apòstol, de Betsaida, deixeble del Baptista i germà de Pere; santa Justina, vg. i mr.

DESEMBRE

1. ■ Dimarts [Is 11,1-10 / Sl 71 / Lc 10,21-24]. Sant Eloi, bisbe de Noyon (641-660), patró dels qui treballen els metalls; sants Edmon Campion i Robert Southwell, preveres, i beats Roger Filcock, Robert Middleton i companys, màrtirs (jesuïtes); sant Naüm, profeta (s. vii aC); santa Natàlia, màrtir, esposa de sant Adrià.

2. ■ Dimecres [Is 25,6-10a / Sl 22 / Mt 15,29-37]. Sant Silvà, bisbe; santa Bibiana, vg. i mr. (s. iv);

santa Elisa, vg.; beata Maria-Àngela Astorch (1592-1665), vg. caputxina, de Barcelona.

3. □ Dijous [Is 26,1-6 / Sl 117 / Mt 7,21.24-27]. St. Francesc Xavier (1506-1552), prev. jesuïta navarrès, apòstol de l'Índia, patró de les missions i dels turistes; sant Cassià, mr.; sant Sofonies, profeta (s. vii aC); santa Magina, mr.

4. ■ Divendres [Is 29,17-24 / Sl 26 / Mt 9,27-31]. Sant Joan Damascè (s. vii-viii), prev. de la Laura de Sant Sabas i doctor de l'Església; santa Bàrbara, vg. i mr. d'Orient, patrona del ram dels carburants i dels artificiers, i també dels miners, invocada contra els llamps; sant Bernat, bisbe de Parma, cardenal; santa Ada, vg.; beat Francesc Gàlvez, pre-

vere franciscà i màrtir al Japó, nat a Utiel.

5. ■ Dissabte [Is 30,19-21.23-26 / Sl 146 / Mt 9,35-10,1.6-8]. Sant Dalmau o Dalmat (Dalmacio), bisbe; sant Sabas (s. vi), abat fundador de la Gran Laura, prop de Jerusalem; sant Guerau de Braga, bisbe; santa Crispina, vg.

6. ■ Diumenge vinent, II d'Advent (lit. hores: 2a setm.). [Ba 5,1-9 / Sl 125 / Fl 1,4-6.8-11 / Lc 3,1-6]. Sant Nicolau (s. iv), bisbe de Mira (Lícia), venerat a Bari (s. x); sant Pere Pasqual, bisbe de Jaén i màrtir (mercedari); sant Fortià, innocent mr. venerat a Torelló; santa Asel·la, vg.; beata Carme Sallés (Vic 1848 - Madrid 1911), fund. Concepcionistes missioneres de l'Ensenyament (RCM).

Diumenge I d'Advent

COMENTARI

Alceu el cap ben alt estigueu atents sobre vosaltres

Jeremies, testimoni d'un dels períodes més turbulents de la història de Judà (627-561 aC), anuncia que *vindran dies en què el Senyor complirà la seva promesa i farà néixer a David un plançó bo que es comportarà amb justícia i bondat*. La intervenció salvadora del Senyor té una clara motivació: són *les seves ovelles i el seu ramat*.

Pau, que ha començat donant gràcies a Déu pels tessalonicencs i recordant *la vostra fe dinàmica, el vostre amor esforçat i la vostra esperança constant*, ara demana que *el Senyor faci créixer fins a vessar l'amor que us teniu els uns als altres i a tothom*. L'amor és el millor camí per sortir a l'encontre del Senyor, anhel dels tessalonicencs.

Al discurs escatològic Jesús ha predit la fi de la *Jerusalem trepitjada pels pagans* (v. 20-24); i ara (v. 25s) parla de la fi del món. L'anunci de què *els estols celestials trontollaran* és en realitat molt bona notícia.

Pel llenguatge simbòlic d'*Is 13,10-11 el dia del Senyor*—que *s'acosta implacable*— amb la *visita del Senyor portarà a exterminar els culpables*: és a dir, *els malvats, altius i tirans instal·lats al lloc que només correspon a Déu* (dalt de tot). Aquests són *els estols que deixaran de lluir i trontollaran* per la intervenció del Senyor.

En començar l'Advent a les portes de l'Any de la Misericòrdia, Jesús ens crida a *alçar el cap ben alt i refermar els cors perquè siguem sants*. Què vol dir això? Que ens cal sobretot *estar atents sobre vosaltres*: amb menys mirades superficials cap a fora, *preocupats per negocis* que ens poden *afeixugar i fer perdre l'alè*, i més vigilància personal cap a dins, ben ocupats en *pregar* i lluitar per *exterminar* dins nostre i en el món tots els *estols* que enlluernen falsament. Ben animats per l'Esperit que ens guia a la pràctica de les obres de misericòrdia tant corporals com espirituals, amb *el cap ben alt* per la caiguda d'un món construït sobre l'egoisme i el diner, alegrem-nos-en perquè només *llavors veurem venir el Fill de l'home amb poder i gran majestat*.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre de Jeremies (Jr 33,14-16)

«Vindran dies, diu l'oracle del Senyor, que compliré aquella promesa que tinc feta a la casa d'Israel i a la de Judà. Aquells dies, aquells temps, faré néixer a David un plançó bo, que es comportarà en el país amb justícia i bondat. Aquells dies serà salvat el país de Judà i viurà confiada la ciutat de Jerusalem. I a ell l'anomenaran: "El Senyor-és-el-nostre-bé".»

▶ Salm responsorial (24)

R. *A vós elevo la meva ànima, Senyor.*

Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes, / feu que aprengui els vostres camins. / Encamineu-me en la vostra veritat, instruiu-me, / perquè vós sou el Déu que em salveu. R.

El Senyor, bondadós i recte, / ensenya el bon camí als pecadors. / Encamina els humils per sendes de justícia, / els ensenya el seu camí. R.

Tot l'obrar del Senyor és fruit d'amor fidel / per als qui guarden la seva aliança. / El Senyor es fa conèixer íntimament als seus fidels, / els revela la seva aliança. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 3,12-4,2)

Germans, que el Senyor faci créixer fins a vessar l'amor que us teniu els uns als altres i a tothom, tal com nosaltres també us estimem. Que ell refermi els vostres cors perquè siguin sants i nets de culpa davant Déu, el nostre Pare, el dia que Jesús, el nostre Senyor, vindrà amb els seus sants. Amén.

I ara, germans, volem fer-vos una exhortació i un prec en Jesús, el Senyor. Vosaltres vau rebre el nostre ensenyament sobre la manera de comportar-vos i d'agradar a Déu; ja ho feu, però us demano que avanceu encara més. Ja sabeu els preceptes que us vam donar de part de Jesús, el Senyor.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 21,25-28.34-36)

En aquell temps, deia Jesús als deixebles: «Hi haurà prodigis al sol, a la lluna i a les estrelles. A la terra, les nacions viuran amb l'ai al cor, esverades pels bramuls de la mar embravida. La gent perdrà l'alè de por, pensant en els desastres que sobrevindran arreu del món, perquè fins l'estelada del cel trontollarà. Llavors veuran venir el Fill de l'home sobre un núvol, amb poder i amb una gran majestat. Quan tot això comenci a succeir, alceu el cap ben alt, perquè molt aviat sereu alliberats.

Estigueu atents sobre vosaltres: Que l'excés de menjar i beure o la preocupació dels negocis no afeixugués el vostre cor i us trobéssiu a sobre aquell dia de cop i volta, perquè vindrà, segur com un llaç, per a tothom, sigui on sigui de la terra. Estigueu alerta pregant en tota ocasió i demanant que pugueu sortir-vos-en, de tot això que ha de succeir, i us pugueu mantenir drets davant el Fill de l'home.»

▶ Lectura del profeta Jeremías (Jr 33,14-16)

Mirad que llegan días —oráculo del Señor— en que cumpliré la promesa que hice a la casa de Israel y a la casa de Judá. En aquellos días y en aquella hora, suscitaré a David un vástago legítimo, que hará justicia y derecho en la tierra. En aquellos días se salvará Judá, y en Jerusalén vivirán tranquilos, y la llamarán así: «Señor-nuestra-justicia.»

▶ Salmo responsorial (24)

R. *A ti, Señor, levanto mi alma.*

Señor, enséñame tus caminos, / instrúyeme en tus sendas, / haz que camine con lealtad; / enséñame porque tú eres mi Dios y Salvador. R.

El Señor es bueno y recto, / y enseña el camino a los pecadores; / hace caminar a los humildes con rectitud, / enseña su camino a los humildes. R.

Las sendas del Señor son misericordia y lealtad, / para los que guardan su alianza y sus mandatos. / El Señor se confía con sus fieles / y les da a conocer su alianza. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol San Pablo a los Tesalonicenses (1Tes 3,12-4,2)

Hermanos:

Que el Señor os colme y os haga rebosar de amor mutuo y de amor a todos, lo mismo que nosotros os amamos. Y que así os fortalezca internamente, para que, cuando Jesús, nuestro Señor, vuelva acompañado de todos sus santos, os presentéis santos e irreprochables ante Dios, nuestro Padre.

En fin, hermanos, por Cristo Jesús os rogamos y exhortamos: Habéis aprendido de nosotros cómo proceder para agradar a Dios; pues proceded así y seguid adelante. Ya conocéis las instrucciones que os dimos, en nombre del Señor Jesús.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 21,25-28.34-36)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Habrà signos en el sol y la luna y las estrellas, y en la tierra angustia de las gentes, enloquecidas por el estruendo del mar y el oleaje. Los hombres quedarán sin aliento por el miedo y la ansiedad ante los que se le viene encima al mundo, pues los astros se tambalearán.

»Entonces verán al Hijo del hombre venir en una nube, con gran poder y majestad. Cuando empiece a suceder esto, levantaos, alzad la cabeza: se acerca vuestra liberación.

»Tened cuidado: no se os embote la mente con el vicio, la bebida y los agobios de la vida, y se os eche encima de repente aquel día; porque caerá como un lazo sobre todos los habitantes de la tierra.

»Estad siempre despiertos, pidiendo fuerza para escapar de todo lo que está por venir y manteneos en pie ante el Hijo del hombre.»